

[Poul Dam.]

må affinde os med noget ringere end de fremskridt, vi selv har gjort, selv om disse fremskridt altså efter min mening ikke er store nok.

Endelig er der her skabt mulighed for, at man kan udlevere danske statsborgere til en forsorg eller en behandling i et andet land på dette andet lands beslutning, såfremt den pågældende har bopæl i det pågældende land. Det er et af de spørgsmål, jeg gerne vil have meget omhyggelig juridisk ekspertise på, selv om jeg er klar over, at for tiden er juridiske ekspertudtalelser måske ikke i så forfærdelig høj kurs alle vegne. Kan en dansk statsborger overhovedet med hjemmel i de almindelige regler og retningslinjer for indfødsretten og i henhold til grundloven udleveres til andre lande? Hører det ikke til indfødsrettens centrale bestanddele, at en dansk statsborger har ret til at opholde sig her i landet? Landsforvisning er jo for længe siden blevet afskaffet, og dette, at en dansk statsborger har haft bopæl i udlandet en vis periode, kan, så vidt jeg kan se, ikke medføre, at hans almindelige rettigheder som dansk statsborger ophører.

Vi vil gerne være med i udvalgsarbejdet, men der skal ske temmelig meget med lovforslaget, for at vi kan stemme for det, når den tid kommer.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Der er fremhævet forskellige områder, man ønsker behandlet i et udvalg, og det er jeg naturligvis ganske indforstået med.

I anledning af hr. Poul Dams udtalelser vil jeg sige, at det er jo ikke så forfærdelig lang tid siden, vi behandlede spørgsmålet administrativ frihedsberøvelse. Jeg synes i og for sig, at de regler, vi har på det område, er tilstrækkelig godt sikrende, men jeg har da ikke noget at indvende mod, at der kommer et forslag fra det ærede medlems side.

Det ærede medlem talte om, at de andre nordiske landes lovgivning var betydelig strengere end vor. Forholdet er dog det, at der er en meget stor lighed — hvilket også fremgår af det bilag, der er optrykt her i lovforslaget — mellem de nordiske landes lovgivning, og jeg nærer ikke særlige be-

kymringer ved at gå ind på udlevering efter disse landes lovgivning. Der er jo også en række garantier, som skulle betyde, at man, hvis der nogle steder måtte være betænkeligheder, ikke er forpligtet til at udlevere.

Med hensyn til spørgsmålet om at udlevere danske statsborgere er det jo kun i de tilfælde, hvor den pågældende har bopæl i det andet land, og hvor beslutningen angår forsorg og behandling, som mest hensigtsmæssigt kan iværksættes i dette land, ellers er der ikke tale om at udlevere den pågældende. Vi skulle vel også efterhånden her i de nordiske lande være kommet til en sådan anerkendelse af hinandens systemer, at vi uden betænkelighed skulle kunne lægge også de andres systemer til grund og tage hensyn til dem i nogenlunde samme omfang som til vore egne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Fremmede straffedommes retskraft).

(Lovforslaget (nr. 36) findes i tillæg A. sp. 1169, fremsættelsen i tidenden sp. 178).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

(Lovforslaget (nr. 37) findes i tillæg A. sp. 1045, fremsættelsen i tidenden sp. 179).

Lovforslagene sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Ligesom i torsdags, da vi behandlede to andre af den højtærede ju-